

[Gottschalck-Hansen.]

tilhørende ejendomme, der bruges til statsanstaltens egne formål, skal være fritaget for grundstigningsskyld. Jeg finder også, det er en heldig foreteelse, at man giver staten ret til at fritage for grundstigning på samme måde, som kommunen kan gøre det, når det gælder arealer, der skal bruges til bestemte formål. Det er vist en kirkekomité, der har taget initiativet dertil, og det glæder mig, at kirkekomiteer kan virke heldigt på lovgivnings område — jeg har nu aldrig været i tvivl om det, men det er her blevet bekræftet. Det er dog ret interessant at se, at der i bemærkningerne til ministerens ændringsforslag står således:

„Da sådanne arealer i reglen er vurderet med byggegrundsværdi, men på grund af deres fremtidige benyttelse kun kan udlejes til benyttelse til landbrug eller gartneri“ — der står: „kun til landbrug eller gartneri“ — „vil ejendomsskatterne kunne virke meget tyngende på indsamlingskomiteens budget.“

Ja, højtærede minister, det samme kunne siges om den mand, der har sit erhverv ved gartneri eller landbrug: at disse ejendomsskatter kan virke særdeles tyngende på den pågældendes budget.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 5, hvori der er tale om fradrag for forbedringer, kan jeg tilslutte mig de bemærkninger, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har fremsat. Vi er helt klar over, at ministerens forslag er en forbedring, men det dækker ikke fuldt ud det, vi havde ønsket. Vi vil derfor undlade at stemme om dette ændringsforslag, men ellers vil vi stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Nu får vi så en lov med en ændret og skærpet grundstigningsskyld, og retsforbundet vil formentlig glæde sig over, at det, dagen før det bliver 1 år som regeringsparti, kan notere, at vi nu vil få gennemført fuld grundstigningsskyld her i Danmark. Det vil i øjeblikket betyde et merprovenu på ca. 8 mill. kr. Det er selvfølgelig penge. Beløbet som sådant kan dog ikke få mig til at støjle, så meget mindre som den højtærede indenrigsminister jo har stillet forslag om og fået gennemført lovændringer her i det høje ting, som betyder en lettelse med et beløb, der er mere end

dobbelt så stort som det, den skærpede grundstigningsskyld vil indbringe.

Når jeg er betænkelig ved loven som sådan, er det af principielle grunde. Skal vi se frem til 12., 13., 14. og 15. almindelige vurdering og stadig fastholde den 10. almindelige vurdering af 1950 som nulpunkt, kan det blive meget skæbnesvangert og kostbart for mange borgere i vort land.

Vi kan ikke medvirke til lovforslagets endelige vedtagelse, men vil som sagt stemme for de ændringsforslag, ministeren har stillet, bortset fra nr. 5, som vi vil undlade at stemme om.

Aage Fogh: Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede finansminister og tiltrådt af udvalget eller flertallet. Efter den grundige redegørelse, som udvalgets ordfører har givet for ændringsforslagene, er der ikke grund til for mig at sige så forfærdelig meget, men jeg vil dog gerne fremsætte et par bemærkninger til de foregående talere.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen benyttede sig af lejligheden til at inddrage landbrugets ejendomsbeskatning i almindelighed i diskussionen. Derom vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at vi har en ikke helt uvæsentlig fast beskatning af vore landbrugsejendomme, men det er i hvert tilfælde også rigtigt, at en væsentlig part af denne beskatning foretages ude i kommunerne og bestemmes af kommunernes flertal, og da som bekendt venstre har flertal i langt de fleste landkommuner, kunne det virke noget forbavsende, at man ikke i disse kommuner ændrer ejendomsbeskatningen i overensstemmelse med det ærede medlems tale her. Jeg kunne måske derfor have grund til at gøre opmærksom på, at da jeg ved et møde i en kommune, hvor der i sognerådet var 5 venstremænd ud af 7, gjorde mig til talsmand for den opfattelse, at man i rene landdistrikter måtte være meget betænkelig ved at bevæge sig fra fast skat over til personlig skat, kom der bagefter et af sognerådsmedlemmerne hen og fortalte mig, at han ikke var uenig med mig, til trods for at han var venstremænd, for i hans kommune var det nemlig således, at de tre største ejendomme blev drevet meget dårligt, og